

Lördag 13/11 – 90

En härlig dag, så full av ljus och varma leenden. Jag kände att det skulle bli så redan när jag steg ur sängen på morgonen.

Min fru mötte mig med ett muntert skratt, hon som annars brukar muttra enstaviga ord från gömstället bakom sin del av tidningen. Och radion spydde inte upp sina sedvanligt deprimerande nyheter – istället bringade den varmröstade uppläsaren glädjens budskap från när och fjärran. Ändå fanns där något som var så obehagligt.

Jag gick igenom de sedvanliga morgonprocedurerna, och under tandborstningen upptäckte jag i spegeln att den senast tillkomna rynkan hade lösts upp i intet. Min hustru gav mig en kyss på mim nyrakade kind och sedan – ut på gatan som log i den uppgående solens sken. Inte heller där fanns någon förklaring till känslan av olust.

Så fortsatte dagen i samma jublande tonart: okända människors och arbetskamraters leenden och uppmuntrande kommentarer, kliniskt rena från sarkasmer. Samtidigt växte det dunkla stråket sig allt starkare, tills jag slutligen inte orkade hålla upp min spegelbild mot alla dessa vackra fasader. Jag låste in mig på personaltoaletten.

Där satt jag i en timme, tills de började bulta och dra i dörren, samtidigt som de ropade oroliga och medkännande ord genom det tunna trävirket, mitt enda försvar mot en obegriplig omvärld. Jag svarade enstavigt, antydde problem med magen och kurade ihop mig över min ömtålighet. Så hörde jag dem mumla om att hämta vaktmästare, och det stod helt klart att jag snart skulle drivas ut ur min håla. Jag beslöt att förekomma dem.

Jag vräkte upp dörren, så att det ditkallade skyddsombudet fick den i ansiktet och föll till golvet, lätt blödande. Utan ansats till ursäkt trängde jag mig förbi mina chockade arbetskamrater, och en kort stund senare befann jag mig nere på den soldränkta gatan, där en oförklarlig doft av vår hade lägrat sig mellan husen.

Jag kastade mig framför en framrusande lastbil, men inte ens denna flykt var möjlig. Som genom ett under lyckades fordonet stanna en halv meter ifrån mig, och nu stod det fullständigt klart: Detta var helvetets ankomst till jorden.

*